

UZASADNIENIE

Powódka: (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W., złożyła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko P. W., domagając się zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kwoty 357,30 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 300,00 zł od dnia 5 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, jak również zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że (...) sp. z o.o. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej udziela drogą elektroniczną krótkoterminowych pożyczek gotówkowych przez Internet, co wymaga zarejestrowania się klienta na stronie internetowej spółki. Celem rejestracji klient musi przelać opłatę rejestracyjną na rachunek spółki. Następnie klient składa wniosek o udzielenie pożyczki. Kwota pożyczki jest przekazywana pożyczkobiorcy na jego rachunek bankowy, z którego została dokonana opłata rejestracyjna, równolegle pożyczkobiorca otrzymuje na podany przez siebie adres e-mail umowę pożyczki. Pożyczkobiorca jest zobowiązany do spłaty kwoty pożyczki powiększonej o prowizję, w zadeklarowanym przez siebie terminie. Pozwanemu została udzielona pożyczka nr (...) na okres 30 dni, w wysokości 300,00 zł. Termin spłaty pożyczki upłynął z dniem 4 stycznia 2016 roku. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie spłacił należności. Przedmiotowa wierzytelność została zbyta przez w.w. spółkę na rzecz powódki.

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2019 roku (k. 5) wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Białogardzie.

Pismem z dnia 6 maja 2019 roku (k. 28) referendarz sądowy wezwał stronę powodową do przedłożenia umowy przelewu wierzytelności – w terminie 7 dni, pod rygorem stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty. Powyższe pismo doręczono w dniu 10 maja 2019 roku, ale nie uzyskano żadnej odpowiedzi.

W sprawie wyznaczono termin rozprawy na dzień 13 sierpnia 2019 roku i o terminie został prawidłowo zawiadomiony pozwany P. W.. Nie stawił się on na termin rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w jego obecności czy nieobecności. W ten sytuacji zachodziły przesłanki do wydania wyroku zaocznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...) widnieje (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która jest komplementariuszem spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. (KRS nr (...)).

dowód : odpis z KRS – k. 16, 12

W dniu 5 grudnia 2015 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. miała zawrzeć z P. W. umowę pożyczki (...) nr (...), na mocy której spółka jako pożyczkodawca udzieliła mężczyźnie pożyczki za pośrednictwem strony internetowej (...) w sposób i na warunkach określonych w umowie. Złożenie pierwszego wniosku o udzielenie pożyczki wymagało rejestracji pożyczkobiorcy na stronie internetowej pożyczkodawcy celem utworzenia profilu klienta (rejestracja miała nastąpić w dniu 6 lutego 2013 roku, ponieważ wówczas wpłynął do spółki przelew 1,00 zł z danymi P. W.). Wnioskodawca celem otrzymania pożyczki musiał złożyć wniosek o udzielenie pożyczki, podając wnioskowaną kwotę pożyczki i okres trwania pożyczki. Pożyczka mogła być udzielona w kwocie nie niższej niż 100 zł i nie wyższej niż 3.000,00 zł, na czas nie krótszy niż 7 dni i nie dłuższy niż 30 dni. Z tytułu udzielenia pożyczki mężczyzna obowiązany był uiścić na rzecz spółki prowizję w wysokości i terminie wskazanym w umowie. Umowa miała dotyczyć pożyczki na kwotę 300,00 zł, z terminem spłaty 30 dni, tj. do dnia 4 stycznia 2016 roku, z prowizją w wysokości 57,30 zł. W §8 wprowadzono zapis, że w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki, pożyczkodawca ma prawo naliczać odsetki w wysokości czterokrotności

stopy kredytu lombardowego NBP oraz prowadzić czynności upominawcze i windykacyjne. W dniu 7 grudnia 2015 roku spółka miała przelać kwotę 300,00 zł na rzecz P. W..

dowód: formularz umowy – k. 17-18, załączniki – k. 19-22 , wydruk transakcji – k. 23-24

W dniu 22 grudnia 2018 roku przedstawiciel (...) sp. z o.o. w W. złożył oświadczenie pisemne, że wierzytelność z tytułu pożyczki nr (...), udzielonej przez spółkę w dniu 5 grudnia 2015 roku (pożyczkobiorca – P. W.) została przeniesiona na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.K. z siedzibą w W., która w związku z tym zgodnie z tym oświadczeniem stała się wierzycielem i uzyskała legitymację do dochodzenia powyższego roszczenia na drodze sądowej.

dowód : oświadczenie – k. 25, odpis z KRS – k. 26

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie, odnosząc się do kwestii procesowych, Sąd wskazuje, co następuje:

W przedmiotowej sprawie wyznaczono termin rozprawy na dzień 13 sierpnia 2019 roku i o terminie został prawidłowo zawiadomiony pozwany P. W.. Pomimo prawidłowego zawiadomienia go o terminie rozprawy nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej obecności czy nieobecności. Wobec powyższego zachodziły warunki ustawowe do wydania wyroku zaocznego w trybie art. 339 §1 kpc i nast. Zauważyć jednak należy, że wyrok zaoczny nie jest zawsze wyrokiem uwzględniającym roszczenie powoda w całości – jak wskazuje art. 339 §2 kpc przy spełnieniu warunków z art. 339 §1 kpc do wydania wyroku zaocznego przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. informacje o jednostce

Sąd uznał powództwo za bezzasadne, albowiem okoliczności wskazane przez powódkę budzą wątpliwości.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie przedłożonej przez pełnomocnika powódki dokumentacji, której treści i prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, a i Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia jej mocy dowodowej. Sąd stwierdził jednak, że przedłożone dokumenty nie wykazują w sposób jednoznaczny legitymacji czynnej powódki – wbrew jej twierdzeniom. Pozwany zawarł umowę pożyczki ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., a przedstawiciel powódki przedłożył oświadczenie przedstawiciela spółki, że wierzytelność z tytułu umowy pożyczki zawartej z P. W. przeszła na nowego wierzyciela – powódkę. Sąd uznał, że dowód ten w niewystarczający sposób wykazuje legitymację procesową. Jak wskazuje art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2). Umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły (art. 510 §1 kc). W oświadczeniu z dnia 22 grudnia 2018 roku brak jest informacji, na jakiej podstawie (w oparciu o jaką umowę, z jakiej daty) doszło do przeniesienia wierzytelności na rzecz powódki – Sąd nie jest w stanie na podstawie oświadczenia jak na k. 25 zweryfikować, czy przeniesienie wierzytelności było skuteczne, czy umowa była umową bezwarunkową czy warunkową (a wówczas, czy zostały spełnione ewentualne warunki w niej wskazane), czy została zapłacona ewentualna cena, jeżeli umowa była odpłatna itp. Zauważyć należy, że w uzasadnieniu pozwu zawarto stwierdzenie: Przedmiotowa wierzytelność została przez Spółkę zbyta na rzecz Powoda. Dowód: Oświadczenie wierzyciela pierwotnego o zbyciu przedmiotowej wierzytelności – nie wskazano tu na żadne dane umowy. W piśmie przewodnim jak na k. 11 wskazano wprawdzie, że nie dołącza się całej umowy do każdej sprawy, ale ponownie nie wskazano tu żadnych danych umowy. Jeżeli brak jest umowy i danych ją identyfikujących, to można opierać się jedynie na oświadczeniu z 22 grudnia 2018 roku jak na k. 25 – ale to oświadczenie nie przeniosło w żaden sposób wierzytelności z wierzyciela pierwotnego na powoda. (...) Jednostronny akt cesji zawierający tylko podpisane, jak w przedmiotowej sprawie, przez cedenta oświadczenie, że wierzytelność swą przelewa na cesjonariusza, w ogóle nie

przenosi wierzytelności. (por. Helena Ciepla, Tadeusz Żyznowski „Glosa do wyroku s.wojew. z dnia 25 lutego 1993 r., I Cr 68/93, LEX wersja elektroniczna), także por. wyrok SN z dnia 22 października 1999 roku, sygn. III CKN 399/98, LEX nr 1218257: Przelew wierzytelności nie jest czynnością jednostronną, a umową, z mocy której wierzyciel – cedent, przenosi na nabywcę – cesjonariusza wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika (...). Uwzględniając powyższe uwagi Sąd stwierdził, że strona powodowa nie wykazała w sposób właściwy swojej legitymacji w sprawie (choć referendarz sądowy wzywał do przedłożenia umowy cesji, a zaznaczyć należy że Sądowi jest wiadomo z urzędu, że tożsama sytuacja ma miejsce w innych sprawach sądowych, inicjowanych przez powódkę przed Sądem Rejonowym w Białogardzie), a co za tym idzie nie można na jej rzecz wydać wyroku uwzględniającego powództwo, nawet w warunkach do wydania wyroku zaocznego, ponieważ jej twierdzenia budzą uzasadnione wątpliwości. W tej sytuacji Sąd powództwo oddalił, orzekając jak w sentencji wyroku.

z/

1. odnotować w kontrolce uzasadnień, odnotować urlop sędziego
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć pełnomocnikowi powódki
3. akta z wpływem lub za 21 dni

B., dnia 23 września 2019 roku SSR Joanna Kurek